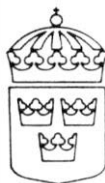

Motion till riksdagen

1987/88:Bo48

av Erling Bager m. fl. (fp)

med anledning av prop. 1987/88:151 om lagreglering
av bostadsbidragen

Mot.
1987/88
Bo48-54

I propositionen föreslås att kommunerna genom lagstiftning skall bli skyldiga att betala ut bostadsbidrag i huvudsak enligt de regler som gäller i dag.

Det är anmärkningsvärt att bostadsministern än en gång väljer att lägga fram ett förslag som är berett på ett så otillfredsställande sätt. Frågan om en lagreglering har, som påpekas i propositionen, inte remissbehandlats. Inte heller har lagförslaget granskats av lagrådet. Beredningen har bestått i överläggningar med Kommunförbundet, Hyresgästernas riksförbund och SABO.

En så ofullständig beredning av ett lagförslag bör normalt inte förekomma ens i brådskande fall. Därtill kommer att regeringen inte anger några skäl till varför denna förändring måste genomföras så snabbt. Förslaget försvaras med principiella argument: skillnaden mellan bostadsbidragen och andra stödformer som är garanterade i lag.

Den bakgrund som inte redovisas i propositionen är att flera kommuner avstått från att införa det bostadsbidrag för ungdomar som det efter riksdagsbeslut våren 1987 skall utgå statsbidrag till. De kommuner som t. ex. – i likhet med de tre borgerliga partierna – bedömt att åtgärder för att öka utbudet av lägenheter för ungdomar är viktigare än åtgärder som ytterligare ökar efterfrågan skall nu tvingas att rätta sig efter socialdemokratiska direktiv. Den kommunala självstyrelsen skall alltså i detta avseende inskränkas och kommunerna blir skyldiga att ta på sig en kostnad som de bara delvis kompenseras för.

Civildepartementet uppger sig vilja sträva efter att minska den statliga styrningen av kommunerna, dvs. i rakt motsatt riktning mot den som bostadsdepartementet nu förordar. Vi noterar att de bägge departementen i denna principfråga inte tycks vara alldeles samstämda.

Folkpartiet förordar en generell välfärdspolitik. Sociala transfereringar skall utgå utan inkomstprövning och utan konsumtionsstyrande inslag. På bägge dessa punkter har bostadsbidragen en annan konstruktion. De trappas av mot mottagarens inkomst och deras storlek är bl. a. kopplad till mottagarens hyra. Folkpartiet har därför föreslagit att bostadsbidragen skall frysas på nuvarande nivå. Avsikten är att vi på lång sikt skall växa ur bostadsbidragssystemet och bygga det familjepolitiska stödet på generella stödformer såsom barnbidrag och vårdnadsbidrag. Bostadsbidraget till ungdomar bör avskaffas.

I princip bör transfereringar av detta slag vara en statlig angelägenhet. Man skulle därför kunna överväga en ordning där staten tog över ansvaret för bostadsbidragen under den relativt långa övergångstid som de skall finnas kvar. I praktiken skulle skillnaden gentemot dagens situation bli mycket liten för den helt dominerande delen av bostadsbidragen – de som utgår till barnfamiljer – eftersom de redan i dag förekommer överallt.

Regeringens förslag är under alla förhållanden illa berett och tjänar endast till att genomdriva ett ogenomtänkt riksdagsbeslut i alla kommuner oavsett vad den demokratiskt valda kommunledningen anser. Så länge bostadsbidragen delvis är en kommunal angelägenhet får även en socialdemokratisk regering acceptera att kommunerna använder sig av den kommunala demokratin.

Propositionen bör avslås.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi
att riksdagen avslår proposition 1987/88:151.

Stockholm den 19 april 1988

Erling Bager (fp)

Karl-Göran Biörsmark (fp)

Siw Persson (fp)

Ingrid Hasselström Nyvall (fp)